

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2021. január 26. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt *I.rendű vádlott neve és társai* ellen indított büntetőügyben a Szolnoki Törvényszék 2019. december 19. napján kihirdetett 3.B.504/2016/168. számú ítéletének, I. rendű, II. rendű, IV. rendű és XI. rendű vádlottakra vonatkozó részét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés, közügyektől eltiltás és gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás tartamát egyezően 3 (három) évre *enyhíti*.

A Miskolci Járásbíróság 24.B.952/2017/807. számú ítéletének II. rendű vádlottra vonatkozó, a próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyező és a próbára bocsátást megszüntető rendelkezéseket, továbbá a büntetés kiszabása körében a Miskolci Járásbíróság 24.B.952/2017/807. számú ítéletével megállapított, bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettére történő utalást *mellőzi*.

A II. rendű vádlottal szemben, próbára bocsátás megszüntetése miatt a Szolnoki Törvényszéken Bpk.1144/2019. számon indult büntetőügyet jelen ügytől *elkülöníti* és az *eljárást megszünteti*.

IV. rendű vádlottal szemben a pénzbüntetés kiszabását *mellőzi*.

A IV. rendű vádlottat 1 (egy) év 4 (négy) hónap próbaidőre *próbára bocsátja*.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből II. rendű vádlott 243.000,- (kettőszáznegyvenháromezer) forintot és IV. rendű vádlott 97.265,- (kilencvenhétezer-kettőszázhatvanöt) forintot köteles megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének I. rendű, II. rendű, IV. rendű és XI. rendű vádlottakra vonatkozó részét *helybenhagyja* azzal, hogy

az I. rendű vádlott terhére megállapított költségvetési csalás büntettének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. *fordulat*, (5) bekezdés b) pont 2. *fordulat*, továbbá

a II. rendű vádlott terhére megállapított bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. *fordulat*, (4) bekezdés b) pont 2. *fordulat*, valamint

I. rendű vádlott [ország neve]-ban született, [nemzetiség] állampolgár,

II. rendű vádlott lakcíme: személyi igazolványának száma: és

XI. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést meg nem fizetése esetén *fogházban* végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

I. rendű vádlott személyes adatai közül a foglalkozására történő utalást mellőzi.

A másodfokú eljárás során felmerült összesen 46.216.- (negyvenhatezer-kettőszáztizenhat) forint bűnügyi költségből II. rendű vádlott köteles megfizetni 18.000.- (tizennyolcezer) forintot, XI. rendű vádlott 14.108.- (tizennégyezer-egyszáznolc) forintot, míg a fennmaradó 14.108.- (tizennégyezer-egyszáznolc) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélettel szemben fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] A Szolnoki Törvényszék fenti ítéletével I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont 2. fordulat], 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §], valamint hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §]. Ezért az I. rendű vádlottat halmazati büntetésül 3 év 10 hónap szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 5 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Megállapította, hogy az I. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.
- [2] Az elsőfokú bíróság, a Miskolci Járásbíróság 24.B.952/2017/807. számú ítéletének II. rendű vádlottra vonatkozó, próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont 2. fordulat], bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §], valamint 10 rb. felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont]. Ezért a II. rendű vádlottat a Miskolci Járásbíróság fenti számú ítéletével megállapított bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt is, halmazati büntetésül 1 év 10 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Megállapította, hogy a II. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetéséből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Siófoki Járásbíróság 1.B.464/2012/17. számú ítéletével kiszabott 2 év börtönbüntetés, valamint a Siófoki Városi Bíróság 4.B.142/2012/6. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap börtönbüntetés végrehajtását.
- [3] IV. rendű vádlottat a törvényszék bűnösnek mondta ki közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont], ezért a IV. rendű vádlottat 50 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének megfelelő összeget 1.000,- forintban állapította meg. Rendelkezett arról, hogy az így kiszabott 50.000,- forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztés büntetésre kell átváltoztatni.
- [4] Az elsőfokú bíróság XI. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §], ezért a XI. rendű vádlottat 60 napi tétel

pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000,- forintban állapította meg. Rendelkezett arról, hogy az így kiszabott 120.000,- forintot meg nem fizetése esetén szabadságvesztés büntetésre kell átváltoztatni.

- [5] A fentiekben túlmenően, az elsőfokú bíróság az eljárás során lefoglalásra került Kft.1 könyvelési anyagának lefoglalását megszüntette és azt a bírósági irat részének tekintette. Rendelkezett továbbá a felmerült bűnügyi költségről, többek között akként, hogy II. rendű vádlott 233.000,- forint, míg IV. rendű vádlottat 92.500,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.
- [6] A Szolnoki Törvényszék ítélete III. rendű, V. rendű, VI. rendű és VII. rendű vádlottak vonatkozásában elsőfokon jogerőre emelkedett.
- [7] Az elsőfok bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be I. rendű vádlott az ok és cél megjelölése nélkül, de nyilvánvalóan felmentése érdekében, az I. rendű vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése, II. rendű vádlott elsődlegesen felmentése, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése, míg védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése, IV. rendű vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése, intézkedés alkalmazása végett, míg XI. rendű vádlott és védője egyezően felmentés érdekében.
- [8] I. rendű vádlott védője, fellebbezésének írásbeli indokolásában a bejelentett fellebbezést akként pontosította, hogy elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását, másodlagosan annak megváltoztatását és az I. rendű vádlott felmentését, harmadlagosan pedig az I. rendű vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.
- [9] Álláspontja szerint, az elsőfokú ítélet megalapozatlan és jogszabálysértő, a bíróság mérlegelési tevékenységének csak kisebb részben tett eleget, illetőleg tényből tényre helytelenül következtetett, továbbá a megállapított tényállás és az ítélet indokolása egymással részben ellentétes, így az ítélet tényállási része iratellenes. Elsődlegesen anyagi jogi jogszabálysértésre hivatkozott, melyet arra alapított, hogy a Btk. a költségvetési csalás esetében kizárólag a szándékos elkövetést rendeli büntetni. Ugyanakkor I. rendű vádlottat a számlák tekintetében megtévesztették, ugyanis nem volt tudomása arról, hogy a számlák kiállítóiként feltüntetett gazdasági társaságok nem a számlák tényleges kiállítói. Ezért - a védői okfejtés szerint - legfeljebb a gondatlansága terjedhet ki a jelen eljárásban terhére rótt cselekményre, az azonban nem büntetendő.
- [10] Rámutatott arra is, hogy a számlákon szereplő gazdasági események megvalósultak, a bíróság által meghallgatott tanúk elmondták, hogy az általuk megrendelt szolgáltatást elvégezték, a beruházások megvalósultak, amelyet az elsőfokú bíróság részére elektronikus adathordozón megküldött fényképek és videók is alátámasztanak. A számlák fikтивitásával kapcsolatban hivatkozott arra, hogy a Bt.2 által kibocsátott számlák egy része még akkor került kiállításra, amikor nem I. rendű vádlott, hanem tanú 1 volt a Kft.1 ügyvezetője. A gazdasági kapcsolat a két gazdasági társaság között tehát már az I. rendű vádlott ügyvezetőségét megelőzően létrejött, így ezen számlák tekintetében az I. rendű vádlott bűnössége a szándékosság fokát semmiképpen sem érheti el, legfeljebb a gondatlansága állapítható meg. Erre is figyelemmel, álláspontja szerint a büntetőeljárás tárgyát képező számlák tekintetében, az elsőfokú bíróságnak egyesével kellett volna vizsgálnia azok esetleges fikтивitását.
- [11] Eljárási szabálysértésként észrevételezte továbbá az I. rendű vádlott védője, hogy tanú 2 tanút 2018. június 20. napján történt ismételt meghallgatása alkalmával, az elsőfokú bíróság nem figyelmeztette

a hamis tanúzásra vonatkozóan, továbbá a szakértő 2019. május 22. napján fogatosított ismételt meghallgatása során szintén nem került figyelmeztetésre a hamis szakvéleményadás következményeire. Ugyancsak súlyos eljárási szabálysértésként értékelte, hogy az elsőfokú bíróság nem tette az eljárás anyagává I. rendű vádlott 2019. évben csatolt írásbeli vallomását, mivel azt a tárgyalás során nem ismertette.

- [12] I. rendű vádlott védője a fentiekén túlmenően sérelmezte, hogy az I. rendű vádlott és védője még a nyomozási szakban két igazságügyi könyv- és adószakértőt vont be, hogy bizonyítsa ártatlanságát, azonban a törvényszék a szakvéleményeket nem ismertette és a szakértőket nem hallgatta meg tanúként, ugyanakkor ki sem zárta őket a bizonyítékok közül, egyszerűen „megfeledezett” róluk, holott a 2015. augusztus 31. napján készült szakvélemény megállapításai szerint a Kft.1 levonási jogát érvényesen gyakorolhatta, a Kft.2 számlái kivételével. Ezzel összefüggésben arra is hivatkozott, hogy a kirendelt könyvszakértő szakvéleményében túllépte kompetenciáját, amikor a büntetőeljárás tárgyát képező számlák fiktivitását megállapította, ugyanis az kizárólagosan jogalkalmazói kérdés, nem pedig szakkérdés.
- [13] Hivatkozott az I. rendű vádlott védője arra is, hogy tanú3 és tanú4 megerősítették az I. rendű vádlott nyilatkozatát, de ezt az elsőfokú bíróság nem kellően értékelte, továbbá tanú5, tanú 6, tanú7 és tanú 8 tanúk vallomásai megerősítették, hogy tanú4 ténylegesen is dolgozott a Kft1-nél. Álláspontja szerint, az ítélet mérlegelés és értékelés nélkül vette át a vádirat adatait, holott azok nem helyesek. tanú 6 és tanú 5 tanúk vallomásaiból pedig álláspontja szerint az következett, hogy jellemzően nem az I. rendű vádlott vitte személyesen a könyvelőhöz a számlákat.
- [14] Előadta továbbá, hogy a fiktívnek bizonyult költségszámlák aránya nem az ítéletben megjelölt 55-60 % volt, hanem annál jóval alacsonyabb, a szakértői megállapításra vonatkozó hivatkozások az ítéletben nem helytállóak. Utalt arra is, hogy az ítéletben foglalt tettesi, társtettesi és bűnszervező koncepció teljesen hibás, ugyanis I. rendű vádlottat egyetlen vádlott-társa sem ismerte, így az elkövetők nem is hajthatták végre cselekményeiket szándékegységben.
- [15] I. rendű vádlott védője bizonyítási indítványokat is előterjesztett, ezeket azonban a fellebbezési nyilvános ülésen részben módosította. Indítványt tett az I. rendű vádlott korábban nem ismertetett írásbeli vallomásának ismertetésére, a magánszakértői véleményeket készítő szakértő2 és szakértő3 szakértők tanúként történő meghallgatására, valamint a korábban becsatolt DVD-n található fényképek és videofelvételek tárgyalás anyagává tételére, utóbbiakat annak bizonyítására, hogy a vádban szereplő beruházások megvalósultak.
- [16] II. rendű vádlott védője kifejtette, hogy védence vonatkozásában nem nyert kétséget kizáróan bizonyításra a cselekmény elkövetése, de annak bizonyítottsága esetén is a cselekmény csekély tárgyi súlyúnak tekintendő azzal, hogy annak társadalomra veszélyessége is elenyésző. Előadta, hogy a II. rendű vádlottnak ugyan tudomása volt az eladó cégekről, de csak az eladói és vevői oldalt kapcsolta össze, vagyis közvetítői szerepe volt. Nem nyert kétséget kizáróan bizonyítást az, hogy tudnia kellett arról, hogy a cégek fiktív számlákat állítanak ki. Mindezekre figyelemmel, elsődlegesen a II. rendű vádlott felmentését indítványozta. Másodlagos indítványként kérte figyelembe venni a II. rendű vádlott vonatkozásában felmerült számos enyhítő körülményt, melyekre tekintettel a büntetés jelentős mértékű enyhítését kérte.
- [17] IV. rendű vádlott védője elsődlegesen a IV. rendű vádlott felmentését, másodlagosan vele szemben próbára bocsátás intézkedés alkalmazását indítványozta.
- [18] XI. rendű vádlott védője akként nyilatkozott, hogy a XI. rendű vádlott az eljárás során érdemi

védekezést nem terjesztett elő, de mindvégig következetesen tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Ezen nyilatkozatát I. rendű vádlott is alátámasztotta, amely szerint a XI. rendű vádlott által kiállított számlák mögött a Kft.1 részére elvégzett tényleges gazdasági események álltak. Mindezekre figyelemmel a XI. rendű vádlott felmentését indítványozta.

- [19] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.100/2017/10. számú és Bf.100/2017/13. számú átirataiban indítványozta a I. rendű vádlott védője által előterjesztett bizonyítási indítványok elutasítását. Ezen túlmenően indítványt tett az ítéleti tényállás több ponton történő helyesbítésére, összességében pedig indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék ítéletét változtassa meg akként, hogy II. rendű vádlott vonatkozásában a Miskolci Járásbíróság 24.B.952/2017/807. számú ítéletének a II. rendű vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyező és a próbára bocsátást megszüntető rendelkezését mellőzze, egyúttal a próbára bocsátás megszüntetése iránti eljárást jelen ügytől különítse el és az eljárást szüntesse meg. Az I. rendű vádlott költségvetést károsító cselekményét költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont *1. fordulat*, (5) bekezdés b) pont 2. fordulat], a II. rendű vádlott költségvetést károsító cselekményét bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont *1. fordulat*, (4) bekezdés b) pont 2. fordulat] minősítse. Egyebekben az elsőfokú ítélet I. rendű, II. rendű, IV. rendű és XI. rendű vádlottakra vonatkozó részét hagyja helyben azzal, hogy I. rendű vádlott magyar állampolgár, továbbá II. rendű vádlott személyi azonosító okmányának száma:
- [20] A felmentéseket, valamint az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését célzó fellebbezések alaptalanok. I. rendű és IV. rendű vádlottak tekintetében a büntetés enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezések alaposak. Ezen túlmenően az előterjesztett fellebbezések azonban ugyancsak alaptalanok, a főügyészségi átiratban foglaltak alaposak.
- [21] Az ítélet tábla a Be. 590. § (1), (2) és (7) bekezdéseiben foglaltak alapján, a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljeskörűen felülbírálta.
- [22] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, amikor a bírósági iratok között 132. sorszámmal ellátott, I. rendű vádlott által benyújtott írásbeli vallomást nem tette a tárgyalás anyagává.
- [23] A Be. 183. § (1) bekezdése szerint, a terhelt vallomásának minősül a terhelt minden olyan, a büntetőeljárásban a terhelti figyelmeztetés utáni, bíróság, ügyészség vagy nyomozó hatóság előtt tett, illetve ezeknek címzett szóbeli vagy írásbeli közlése, amelyben a bizonyítás tárgyára vonatkozó tényt állít. A Be. 183. § (2) bekezdés alapján, ha a terhelt vallomást kíván tenni, a vallomástétel lehetőségét biztosítani kell. Ezen túlmenően a Be. 165. § b) pontja szerint a terhelt vallomása bizonyítási eszköznek minősül.
- [24] Mindezekre figyelemmel tehát, I. rendű vádlott ezen írásbeli vallomásának az ismertetésétől nem lehetett volna eltekinteni, az elsőfokú bíróság akkor járt volna el perrendszerűen, ha azt a tárgyalás anyagává teszi. Megállapítható ugyanakkor az is, hogy ezen írásbeli vallomás olyan érdemi közlést nem tartalmaz, amelyeket az I. rendű vádlott korábbi írásbeli vallomásai - melyeket a törvényszék a tárgyalás anyagává tett -, illetőleg a tárgyalási napokon a tanúk vallomásaihoz, valamint a szakértő meghallgatása során intézett észrevételei már ne tartalmaztak volna. Ekként tehát az I. rendű vádlott 132. sorszám alatt benyújtott írásbeli vallomása lényegében az általa korábban tett vallomásoknak és észrevételeknek érdemi összefoglalójaként tekinthető.
- [25] Mindezekre figyelemmel, ezen eljárási szabálysértés nem volt lényeges kihatással az eljárás

lefolytatására, I. rendű vádlottat törvényes jogainak gyakorlásában nem akadályozta, illetőleg nem korlátozta.

- [26] Nem osztotta ugyanakkor az ítélet tábla I. rendű vádlott védőjének azon álláspontját, amely szerint eljárási szabálysértést valósított volna meg az elsőfokú bíróság, amikor a 2018. június 20. napján megtartott tárgyalási napon, tanú 2 tanút ismételt kihallgatása során nem figyelmeztette a hamis tanúzásra vonatkozóan, a büntetőeljárási törvényben foglaltakra.
- [27] E körben megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság tanú 2 tanút már a 2017. március 1. napján megtartott tárgyaláson is kihallgatta, amikor is az 1998. évi XIX. törvény (korábbi Be.) rendelkezéseinek megfelelően látta el a tanút a törvényes figyelmeztetésekkel. A 2018. június 20. napján megtartott tárgyaláson a tanú ismételt figyelmeztetése kétségtelenül elmaradt, ugyanakkor már ekkor is töretlen volt az a bírói gyakorlat, amely szerint a tanút eljárási szakaszonként csak egyszer, az első kihallgatásakor kell figyelmeztetni. Ezt a bírói gyakorlatot az új Be. 176. § (1) bekezdésében már törvényerőre is emelte.
- [28] szakértő1 2019. május 22. napi meghallgatásával kapcsolatban pedig az ismételt figyelmeztetés elmaradása mint eljárási szabálysértés fel sem merülhet, hiszen a szakértő meghallgatására a 2019. január 16. napi tárgyaláson már sor került, melynek során a törvényszék figyelmeztette őt a hamis szakvélemény adásának törvényes következményeire. A továbbiakban pedig - a tanú kihallgatásával egyező módon - ugyanazon eljárási szakaszban a szakértő ismételt figyelmeztetése már szükségtelen [Be. 176. § (1) bekezdés, 196. § (2) bekezdés, 529. § (1) bekezdés].
- [29] Eljárási szabályt sértett ugyanakkor a törvényszék, amikor a 2017. május 3. napján előterjesztett védői bizonyítási indítványt a Be. 519. § (2) bekezdésében, valamint a Be. 540. §-ában foglaltak ellenére nem bírálta el, következésképpen pedig nem tett eleget a Be. 561. § (3) bekezdés f) pontjában foglaltaknak sem.
- [30] E bizonyítási indítványok egyrészt tanúk kihallgatására irányultak, a cég működésével, valamint azzal kapcsolatosan, hogy kinek, milyen jogosultságai voltak, ki rendelte meg az árut, ki fogadta a számlákat, hogyan történt a tagi kölcsön nyújtása, illetőleg mire voltak alkalmasak a cég telephelyei és mire nem. Ezen bizonyítási indítványokról az elsőfokú bíróságnak határozati formában kellett volna döntenie, amennyiben azokat elutasítja, azonban sem erre, sem az indítványozott tanúk kihallgatására nem került sor.
- [31] Ami viszont a másodfokú eljárás során előterjesztett bizonyítási indítványokat illeti, azok teljesítését az ítélet tábla szükségtelennek tartotta.
- [32] Szakértő2 és szakértő3 igazságügyi szakértőket az elsőfokú bíróság szakértőként nem rendelte ki, így az általuk előterjesztett szakértői vélemények az 1998. évi XIX. törvény hatályban léte alatt okirati bizonyítékként minősültek, míg a hatályos Be. 198. § (1) bekezdése szerint azok a terhelt, illetve a védő észrevételének tekintendők. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor a kirendelt igazságügyi szakértő rendelkezésére bocsátotta ezen „magánszakértői” véleményeket, az igazságügyi szakértő a bírósági iratokhoz 83. szám alatt csatolt szakértői véleményében a „magánszakértői” véleményeket megvizsgálta, azokat véleményezte és kifejtette, hogy azok nem a vád tárgyává tett teljes időszakot, valamint csak a számlakiállító cégek kisebb részét ölelik fel.
- [33] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése során figyelemmel volt az igazságügyi szakértői véleménynek ezen a „magánszakértői” véleményeket, mint okirati bizonyítékokat véleményező részére is, majd - bár ennek egyértelmű deklarációja elmaradt - lényegében akként foglalt állást,

hogy a kirendelt igazságügyi szakértő által előadottakat fogadja el. Ezzel kapcsolatosan megjegyzendő, hogy a szakértői vélemény, valamint a „magánszakértői” vélemények csak látszólag ellentétes tartalmúak, ugyanis valóban nem tartozik a szakértői kompetencia körébe annak megállapítása, hogy az adóbevalláshoz felhasznált számlák tartalma a valóságnak megfelelt-e vagy pedig azok fiktívek voltak. Utóbbi körülményt a törvényszék - helyesen - nem kizárólag a szakértői véleményben foglaltak, hanem, a tanúvallomások és az ügy további terheltjeinek vallomásai, valamint okirati bizonyítékok alapján állapította meg.

- [34] Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla, a „magánszakértői” véleményt adó szakértők tanúkénti kihallgatására irányuló bizonyítási indítványt elutasította, mivel az eltérő tényállás megállapítására nem vezethetett volna.
- [35] Ugyanígy járt el az ítélet tábla az iratokhoz csatolt, DVD-n található fényképek és videók megtekintésére vonatkozó indítvány vonatkozásában is. A vád tárgyát ugyanis az képezte, hogy a Kft. a vádban megjelölt időszakban, az ott megjelölt cégektől, az ott megjelölt mennyiségben és értékben fiktív számlákat fogadott be, majd ezeket a megfizetendő áfa összegének csökkentése érdekében, az adóbevallások során felhasználta. Nincs jelentősége tehát e tekintetben annak, hogy a fiktív számlákat befogadó gazdasági társaság a valóságban milyen munkákat, beruházásokat végzett el, ha a beszerzési oldalon felhasznált számla nem a valóságnak megfelelően tartalmazza azt, hogy az adott gazdasági esemény mely gazdasági szereplők között, milyen árura és milyen összegben jött létre. Erre figyelemmel tehát, az ítélet tábla a becsatolt DVD tárgyalás anyagává történő tételére irányuló bizonyítási indítványt is elutasította, mert eltérő tényállás megállapítására nem lett volna alkalmas.
- [36] Az ítélet tábla mellőzte az ítélet 5., 6. és 7. oldaláról a vádiratok történeti tényállási részére történő utalásokat. A Be. 561. § (3) bekezdés a) pontja szerint, az ügydöntő határozat indokolása tartalmazza a vádra történő utalást, a vád szerinti minősítést, szükség esetén a vádirati tényállás lényegének ismertetését. A törvényben megfogalmazott „szükség esetén” kifejezés - a kialakult bírói gyakorlat szerint - két lehetséges esetköre utal: az első, amikor a bíróság a vádirathoz képest eltérő tényállást állapít meg, a második eset pedig az, amikor a bíróság a vádlottat az ellene emelt vád alól felmenti. Jelen ügyben az elsőfokú bíróság a vádirati tényállással egyező tényállást állapított meg, így a vádiratok történeti tényállási részére történő hivatkozása szükségtelen volt.
- [37] Kiegészítette az ítélet 7. oldalának második bekezdését akként, hogy a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészség - az ott felsoroltakon kívül - I. rendű vádlottat a Btk. 345. §-ába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő hamis magánokirat felhasználása vétségével is vádolta.
- [38] A vádlottak személyi körülményeire és előéleti adataira vonatkozóan megállapított tények a Be. 561. § (3) bekezdés b) és c) pontjai alapján nem minősülnek a bíróság által megállapított tényállásnak, ezért az erre utaló megjegyzést az ítélet tábla mellőzte (elsőfokú ítélet 7. oldal harmadik bekezdés).
- [39] Kiegészítette, valamint részben helyesbítette az ítélet tábla, I. r vádlott., II., IV. és XI. rendű vádlottak előéleti adatait, mivel azok részben hiányosak, illetőleg pontatlanok voltak:
- [40] A Salgótarjáni Városi Bíróság 1.B.464/2009/12. számú ítélete kapcsán a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje 2013. november 1. napjáig tartott. A szabadságvesztés büntetés az 1978. évi IV. törvény 67. § (1) bekezdés d) pontjára és 68. § (1) bekezdésére figyelemmel 2018. október 31. napján elévült (I. rendű vádlott).

- [41] A Siófoki Városi Bíróság 4.B.142/2012/6. számú ítélete kapcsán a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje 2015. július 9. napjáig tartott.
- [42] A Siófoki Járásbíróság 1.B.464/2012/17. számú ítélete helyesen 2013. július 2. napján emelkedett jogerőre, a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje 2018. július 1. napjáig tartott.
- [43] Az ítélőtábla a Btk. 97. § (2) bekezdésére figyelemmel mellőzte a Tamási Járásbíróság 15.Bk.92/2013/5. számú, valamint a Székesfehérvári Járásbíróság 15.B.343/2013/18. számú, valamint a Szekszárdi Járásbíróság 36.B.249/2014/15. számú határozataira történő utalást, ugyanis azok már a bünyügyi nyilvántartás adatai között nem találhatók.
- [44] A Szekszárdi Járásbíróság 36.B.546/2011/447. számú ítéletével helyesen 158 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette és társtettesként elkövetett sikkasztás büntette és bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette miatt mondta ki bűnösnek II. rendű vádlottat. A végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje 2018. május 7. napjáig tartott.
- [45] A Siófoki Járásbíróság 3.B.153/2015/5. számú ítélete helyesen 2015. október 21. napján emelkedett jogerőre, az ítélet kelte: 2015. június 8. napja.
- [46] Mellőzte az ítélőtábla a Székesfehérvári Járási Ügyészség B.6979/2013/29. számú határozatára történő utalást a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjára figyelemmel, mely alapján az ügydöntő határozat indokolásában csak a büntetett előéleti adatokat kell rögzíteni, büntetést azonban kizárólag a bíróság szabhat ki.
- [47] A Szekszárdi Járásbíróság 12.B.468/2014/20. számú ítéletével kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje 2021. május 17. napjáig tart.
- [48] A Miskolci Járásbíróság 24.B.952/2017/807. számú ítéletével alkalmazott próbára bocsátás próbaideje 2020. május 9. napjáig tartott. Ezen körülmény a próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyező és a próbára bocsátást megszüntető rendelkezések, valamint az ezen ítélettel megállapított, bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetése történő utalás mellőzése tekintetében bír jelentőséggel (II. rendű vádlott).
- [49] A Tamási Járásbíróság B.218/2011/324. számú ítéletével kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje 2015. május 22. napjáig tartott.
- [50] Az ítélőtábla mellőzte a Tamási Járásbíróság 22.B.97/2015/13. számú ítéletére történő hivatkozást, figyelemmel arra, hogy ezen ítélet már IV. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekmény elkövetését követően született, az ítélet alapját képező büntetőeljárás pedig a jelen ügy tárgyát képező bűncselekmény elkövetésekor még nem folyt (IV. rendű vádlott).
- [51] A Kaposvári Városi Bíróság 8.B.566/2004/76. számú ítélete kapcsán a másodfokú határozat száma: 1.Bf.236/2005/10., XI. rendű vádlott az ezen ítélettel kiszabott szabadságvesztésből 2007. június 28. napján szabadult feltételes kedvezménnyel, büntetését 2009. január 17. napjával kell kitöltöttnek tekinteni.
- [52] Kiegészítette az ítélőtábla az ítélet 7. oldalán II. rendű vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban rögzítetteket akként, hogy a II. rendű vádlott magas vérnyomás betegségben, valamint

kevert szorongásos depresszióban is szenved.

- [53] A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló iratok egybehangzó adataira figyelemmel, a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:
- [54] Kiegészítette az ítélet tábla az elsőfokú ítélet 10. oldalának ötödik bekezdését akként, hogy a Kft1-t a Szolnoki Törvényszék a 2019. december 2. napján kelt 10.Fpk.41/2017/60. számú végzésével megszüntette és a cégjegyzékből törölte. A törlés 2019. december 20. napjától vált hatályossá. Ezen megállapítás azért lényeges, mert ekként lesz tényállásbeli alapja annak, hogy a Kft1-vel kapcsolatosan vagyonekbevezetés alkalmazásának nincs helye.
- [55] Mellőzte az ítélet tábla az elsőfokú ítélet 12. oldalának utolsó és 13. oldalának táblázat alatti első bekezdéséből az Kft3-ra történő utalást, figyelemmel arra, hogy az ügyészség módosított vádirata ezen gazdasági társaságot már nem szerepeltette a fiktív számlákat kibocsátó cégek között.
- [56] Pontosította és helyesbítette a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet 28. oldalának utolsó bekezdését akként, hogy I. rendű vádlott 2011. július 20. napjától 2015. szeptember 21. napjáig, míg II. rendű vádlott 2013. április 22. napjától 2013. október 21. napjáig követte el a terhére megállapított bűncselekményeket, a vagyoni hátrány összege pedig helyesen: 79.726.000,- forint.
- [57] Helyesbítette az ítélet tábla az ítélet 29. oldalának első bekezdését akként, hogy a vádlottak által okozott adóbevétel csökkenésből - helyesen - 14.934.720,- forint térült meg, melyből a felszámolási eljárás befejezését megelőzően a megtérülés összege: 5.858.814,- forint (bírósági iratok 134. szám alatti adatközlés).
- [58] Mellőzte az ítélet tábla az elsőfokú ítélet 34. oldalának utolsó három bekezdésében, 35. oldalán, valamint 36. oldalának első két bekezdésében a Miskolci Járásbíróság 24.B.952/2017/807. számú ítéletére, valamint annak tényállására történő utalást. A Miskolci Járásbíróság ezen ítéletével alkalmazott próbára bocsátás próbaideje - a korábbiakban rögzítettek szerint - 2019. május 10. napjától 2020. május 9. napjáig tartott. A Szolnoki Törvényszék elsőfokú határozatát 2019. december 19. napján, azaz ezen próbaidő alatt hozta meg. Erre tekintettel, az elsőfokú bíróság a Be. 564. § (3) bekezdése és a Btk. 66. § (1) bekezdés a) pontja alapján a törvénynek megfelelően rendelkezett a próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezéséről és a próbára bocsátás megszüntetéséről, valamint helytállóan vette figyelembe a büntetés kiszabása körében a Miskolci Járásbíróság ítéletével megállapított bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetettét is.
- [59] Ugyanakkor a másodfokú határozat meghozatalakor, (2021. január 26. napján) ezen próbaidő már eltelt, ezért a másodfokú bíróság a Btk. 66. § (2) bekezdése alapján a próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyező és a próbára bocsátást megszüntető rendelkezéseket, továbbá a büntetés kiszabása körében a Miskolci Járásbíróság ítéletével megállapított, bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetettére történő utalást a II. rendű vádlott vonatkozásában mellőzte, egyúttal a próbára bocsátás megszüntetése miatt a Szolnoki Törvényszéken Bpk.1144/2019. számon indult büntetőügyet a Be. 486. § (2) bekezdése alapján jelen ügytől elkülönítette és az eljárást a Be. 492. § (1) bekezdés c) pont 4. fordulata alapján megszüntette.
- [60] Egyebekben az elsőfokú bíróság a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megalapozott tényállást állapított meg, melyet az ítélet tábla - a fentebb írt helyesbítésekkel és kiegészítésekkel - határozatának alapjául elfogadott.

- [61] Mind az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére, mind a felmentésre irányuló védelmi fellebbezések lényegében a bizonyítékok mérlegelése ellen irányultak. Elsősorban azt sérelmezték, hogy I., II., IV. és XI. rendű vádlottak bűnösséget tagadó vallomásaival szemben, az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását a II. rendű vádlott tekintetében az V., VI., VII., VIII., IX. és X. rendű vádlottak terhelő vallomásaira, a IV. rendű vádlott esetében ténybeli beismerő vallomására, míg az I., II., valamint XI. rendű vádlottak esetében az írásszakértői véleményben foglaltakra, a kirendelt igazságügyi szakértő által előadottakra, az eljárás anyagává tett tanúvallomások közül a tanú1, tanú2, tanú3, tanú4, tanú5, tanú6, tanú7, tanú8, tanú9, tanú10, tanú11, tanú12, tanú13, tanú14, tanú15, tanú16, tanú17, tanú18, tanú19, tanú20, tanú21, tanú22, tanú23, tanú24, tanú25 vallomására, valamint az Kft.4 képviselőjének nyilatkozatára alapította.
- [62] Kétségtelen, hogy tanú3 és tanú4 tanúk részben alátámasztani látszottak I. rendű vádlott védekezését. Megjegyzendő azonban, hogy tanú3 tanú - amellet, hogy az I. rendű vádlott védekezését részben megerősítette - akként is nyilatkozott, hogy az I. rendű vádlott nem állt kapcsolatban a Bt1-vel és a Kft5-vel sem, holott a fiktív számlák között ezen két gazdasági társaság nevében kiállított számlák is voltak.
- [63] Az is megállapítható volt az iratokból, hogy a Kft.1 értékesítéseivel kapcsolatosan érintett tanúk vallomásai szerint a Kft.1 végzett tényleges munkákat a tanúk megrendelésére. Ugyanakkor a tanúk azt is megerősítették, hogy a Kft.1 nevében elsődlegesen I. rendű vádlott intézkedett, csak alkalmanként segített neki tanú4, illetőleg tanú14. Rámutat az ítélet tábla arra is, hogy - ahogyan az a korábbiakban is kifejtésre került - a vád elbírálása szempontjából nincsen jelentősége annak, hogy a Kft.1 valós gazdasági tevékenységet is végzett, a bűnösség kérdésében kizárólag arról kellett dönten, hogy kerültek-e fiktív beszerzési számlák a Kft1. könyvelésébe és ha igen, az I. rendű vádlott tudtával történt-e ez.
- [64] Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság az előbb felsorolt, a vádlottak vallomásait részben alátámasztani látszó tanúvallomások vonatkozásában nem tett olyan konkrét megállapítást, amely szerint ezen tanúvallomásokat a tényállása alapjául nem fogadja el. Ugyanakkor ilyen tartalmú konkrét kijelentés nélkül is teljesen egyértelmű, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése során a vádlottakat terhelő vallomásokat és okirati bizonyítékokat fogadta el tényállása alapjául, míg a védekezéseket (részben) alátámasztani látszó tanúvallomásokat elvetette.
- [65] Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság a bizonyítást széles körben folytatta le, majd a bizonyítékok elemzését követően okszerű és logikus indokát adta annak, hogy ítéleti tényállását miért a vádlottak terhére értékelendő bizonyítékok alapján állapította meg.
- [66] Az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás és mérlegelő tevékenység alapján nem lehetett kétséges, hogy a vádiratban szereplő számlák mindegyike fiktív. Kizárólag az a kérdés merülhetett fel, hogy I. rendű vádlott tudattartalma kiterjedt-e ezen számlák fiktivitására. Az elsőfokú bíróság ezen kérdést igenlően döntötte el, annak részletes és kimerítő indokait adta, különösen az ítélet 48. és 49. oldalán.
- [67] I. rendű vádlott - az irányadó tényállás szerint - több mint két éven át fogadta be a vádbeli fiktív számlákat. Nincs jelentősége annak, hogy az I. rendű vádlott védője által hivatkozott 5 db számla befogadása idején, még nem az I. rendű vádlott volt a Kft.1 ügyvezetője, hiszen egyrészt a megállapított tényállás szerint 2011. tavaszától az ügyvezetői teendőket már ténylegesen is az I. rendű vádlott látta el, de 2011. június 21. napjától kezdődően már a cég ügyvezetője is ő volt. A vád szerinti bűncselekményeket érintő első adóbevallás benyújtására pedig már ezt követően, 2011.

július 20. napján került sor. Ahogyan pedig arra már az elsőfokú bíróság is hivatkozott, az adóbevallások minden esetben az ügyvezető (jelen esetben I. rendű vádlott) jóváhagyásával kerültek benyújtásra az adóhatósághoz.

- [68] Nem osztotta az ítéletábra I. rendű vádlott védőjének azon észrevételét sem, hogy az elsőfokú bíróság tényből további tényre helytelenül következtetett volna. A következtetes bírói gyakorlat szerint a büntetőeljárás során, bár csak szűk körben, egyes tények ítéleti tényállás részeként történő megállapítására sor kerülhet úgy is, hogy a bíróság a bizonyítási cselekmény eredményeként megállapított, bizonyított tényből a bizonyítandó másik tényre logikai úton következtet, tehát a releváns bizonyítandó tény nem bizonyítás útján állapítja meg (ténybeli, vagy másként szólva tényről tényre való következtetés). Ezen esetben azonban az adott tény logikai következtetéssel való megállapítása csak akkor tekinthető megalapozottnak, ha a bizonyított tényből más nem következhet, mint a bizonyítás nélkül megállapított további tény, azaz a következtetési művelet eredménye minden más lehetőséget kizár. Amennyiben ez a következtetés nem minden más lehetőséget kizáró, vagy a bizonyított tényből a bizonyítás nélkül megállapított további tény logikailag nem következik, annak ítéleti megállapítása megalapozatlan (HVG-ORAC Büntető Eljárásjog Kommentár a gyakorlat számára 1194. oldal utolsó bekezdés, 1195. oldal első két sora). Jelen esetben az elsőfokú bíróság ítéletében nem szerepel olyan tény, amelyre kizárólag logikai úton következtetett volna, tényállása a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésének eredménye, így a tényből további tényre történő helytelen következtetés fel sem merülhet.
- [69] Az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenysége pedig okszerű és logikus volt, amikor arra a megállapításra jutott, hogy a vádlottak megvalósították a terhükre megállapított bűncselekményeket, ezen okfejtését az ítéletábra is osztotta.
- [70] E tekintetben pusztán az elsőfokú bíróság jogi indokolása szorult helyesbítésre, az ítélet 49. oldalának utolsó előtti bekezdésében, amely szerint I. rendű vádlottnak tudnia kellett arról, hogy a könyvelésében fiktív számlákat szerepeltetett. A helyes megfogalmazás szerint az I. rendű vádlott tudta (azaz nem csak tudnia kellett), hogy a költség számlák fiktívek, ugyanis a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján cselekményét nem eshetőleges, hanem egyenes szándékkal követte el. Az I. rendű vádlott a számlák fiktivitásával tisztában volt, cselekményeinek következményeibe nem pusztán belenyugodott, hanem azokat kívánta is.
- [71] A Be. 167. § (4) bekezdése szerint a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összeségükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg.
- [72] A Be. 591. § (1) bekezdése szerint, a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.
- [73] Éppen ezért megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére, így az ezt támadó vádlotti és védői fellebbezések nem vezethettek eredményre.
- [74] Minderre figyelemmel nincs helye az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének sem, az ugyanis kizárólag teljes megalapozatlanság esetén lenne lehetséges a Be. 610. §-a alapján. Teljes megalapozatlanság pedig a Be. 592. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerint csak akkor állapítható meg, ha az elsőfokú bíróság nem állapított meg tényállást, vagy a tényállás teljes egészében felderítetlen. Teljes felderítetlenség pedig akkor áll fenn, ha a bíróság a bizonyítási eljárást

egyáltalán nem folytatta le, vagy a bizonyítékokat egyáltalán nem értékelte. A jelen ügyben egyik esetről sem beszélhetünk, az ítélet részleges megalapozatlanságát viszont az ítéletábra - a korábban részletezettek szerint - a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján kiküszöbölte.

- [75] A felmentésre irányuló indítványokkal kapcsolatban rámutat az ítéletábra, hogy a felmentő ítélethez - a másodfokú eljárásban - eltérő tényállást kell megállapítani, az elsőfokú bíróság által megállapított tényálláshoz képest. A fentebb már kifejtettek szerint ugyanakkor eltérő tényállás megállapítása nem jöhetett szóba, tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítélet megalapozott volt.
- [76] A megalapozott tényállás alapján tehát az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett I. rendű, II. rendű, IV. rendű és XI. rendű vádlottak bűnösségére és a bűncselekmények minősítése is törvényes, ugyanakkor nem minden esetben felel meg a Kúria 61/2008. BK véleményében foglaltaknak.
- [77] Az említett BK vélemény 3/a. pontja szerint az elkövetési magatartás eltérő büntetési tétellel fenyegetett alakzataira 1. tétel, 2. tétel stb. megjelöléssel, az azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira pedig 1. fordulat, 2. fordulat stb. megjelöléssel kell utalni.
- [78] Jelen esetben I. rendű és II. rendű vádlottak tekintetében a költségvetési csalás büntette vonatkozásában az elkövetési fordulat feltüntetése elmaradt. Figyelemmel azon körülményre, hogy az I. rendű vádlott a terhére megállapított költségvetési csalás büntettét akként követte el, hogy költségvetésbe történő befizetési kötelezettség vonatkozásában valótlan tartalmú nyilatkozatot tett, míg II. rendű vádlott bűnsegédként ehhez nyújtott részére segítséget, így az I. rendű vádlott terhére megállapított költségvetési csalás büntettének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. *fordulat*, (5) bekezdés b) pont 2. fordulat, továbbá a II. rendű vádlott terhére megállapított bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. *fordulat*, (4) bekezdés b) pont 2. fordulat.
- [79] Helytállóan foglalt állást a törvényszék a tekintetben, hogy valamennyi vádlott esetében a hatályos Btk. rendelkezéseit kell alkalmazni, az e vonatkozásban rögzítetteket az ítéletábra mindenben osztotta.
- [80] II. rendű vádlottnál ugyanakkor a törvényszék elmulasztott hivatkozni a Btk. 459. § (6) bekezdés c) pontjára, amely szerint a vagyoni hátrány 5.000.001-50.000.000,- forint között jelentős, ezért ezen jogszabályi hivatkozást az ítéletábra pótolta.
- [81] Kiegészítésre, valamint helyesbítésre szorultak továbbá az elsőfokú ítélet jogi indokolásában a keretjogszabályokra történő hivatkozások is. Az 1/1999. Büntető jogegységi határozat szerint ugyanis ha a Btk. Különös Részének valamely rendelkezése úgynevezett keretdiszpozíció, és az annak keretét kitöltő jogszabályi rendelkezésekben a bűncselekmény elkövetése után olyan mérvű változás következik be, amely a kötelezettség megszüntetésével vagy a tilalom feloldásával az addigi büntetőjogi védelmet megszünteti, e változás - a meghatározott időre szolgáló jogszabályok kivételével - a Btk. 2. §-ának második mondatára figyelemmel az elbíráláskor hatályban lévő büntetőjogi szabályozás visszaható hatályú alkalmazását alapozza meg.
- [82] Az elsőfokú bíróság által hivatkozott 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa tv.) mind az elkövetés, mind az elbírálás időpontjában hatályos volt. Ugyanakkor a törvényszék nem vizsgálta az elkövetéskor hatályban volt, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (rég. Art.), valamint a 2018. január 1. napjával hatályba lépett, az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (Art.) rendelkezéseit.

- [83] Ezen keretjogszabályok az adóbevallásra és annak megfizetésére vonatkozó rendelkezéseket tartalmazzák. Ezeket az elkövetés idején hatályban lévő régi Art. 14. §-a, 31. §-a, 35. §-a és 44. § (1) és (2) bekezdése azonos módon szabályozza a jelenleg hatályos 2017. évi CL. törvény (Art.) 9. §-ban, 49. §-ban, 58. § (1) bekezdésében és 59. § (1) bekezdésében, amint 77. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakkal.
- [84] Kiegészítést igényel a jogi indokolás a keretjogszabályok tekintetében akként is, hogy a régi Art. 99. § (2) bekezdése szerint, ha az adózót adómentesség, adókedvezmény illeti meg, ezt okirattal vagy más megfelelő módon köteles bizonyítani. Ezzel megegyező rendelkezést tartalmaz az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény 98. § (3) bekezdése, amely jelenleg hatályos.
- [85] Kiegészítette az ítélet jogi indokolását (52. oldal utolsó előtti bekezdés) az ítéletábra akként is, hogy IV. rendű vádlott a közokirat-hamisítás büntettét azáltal valósította meg, hogy II. rendű vádlott rábeszélésére vállalta, hogy a Kft.5 ügyvezetője és tagja lesz úgy, hogy ténylegesen a gazdasági társaságban gazdasági tevékenységet nem folytat, a gazdasági társaságot ténylegesen nem működteti, azonban a társaság cégiratait ennek tudatában aláírta. Tekintettel arra, hogy ezen cégiratok a Fővárosi Törvényszékhez benyújtásra kerültek, majd a Fővárosi Törvényszék mint Cégbíróság, IV. rendű vádlottat a Kft.5 ügyvezetőjeként bejegyezte, így a IV. rendű vádlott közreműködött abban, hogy jog vagy kötelezettség létezésére vonatkozó valótlan tényt foglaljanak közokiratba.
- [86] A büntetés kiszabása körében az ítéletábra pontosította az elsőfokú ítélet 53. oldalának harmadik bekezdésében foglaltakat akként, hogy II. rendű vádlott a költségvetési csalás büntettét, valamint a folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségét követte el bűnsegédként. További enyhítő körülményként értékelte az ítéletábra valamennyi vádlott javára, hogy régóta állnak büntetőeljárás hatálya alatt. További enyhítő körülményt jelent továbbá IV. rendű vádlott megromlott egészségügyi állapota, valamint a II. rendű vádlott igazolt betegségei, illetőleg I. rendű és II. rendű vádlottak vonatkozásában a minősítést megalapozó értékkategória alsó határához közeli elkövetési érték.
- [87] II. rendű vádlott vonatkozásában - helyesen - a többszörösen büntetett előéletét kellett súlyosító körülményként figyelembe venni, míg I. rendű és II. rendű vádlottak vonatkozásában a folytatólagosság kizárólag a hamis magánokirat felhasználása vétsége tekintetében állapítható meg. További súlyosító körülményt jelentett IV. rendű vádlott estében a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés.
- [88] A büntetés kiszabásával kapcsolatosan észlelte az ítéletábra, hogy a törvényszék elmulasztott hivatkozni a Btk. 79. §-ára és 80. § (1) bekezdésére, ezért ezen jogszabályi hivatkozásokat pótolta.
- [89] A büntetés kiszabásánál irányadó középérték tekintetében pedig az elsőfokú bíróság nem hivatkozott a Btk. 80. § (3) bekezdésére, holott mind I. rendű, mind II. rendű vádlott esetében halmazati büntetést szabott ki, melyre figyelemmel a középértéket a felemelt büntetési tételekre tekintettel kellett kiszámítani. Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg az irányadó középértéket is, ugyanis az az I. rendű vádlottnál 9 év, míg a II. rendű vádlott vonatkozásában 7 év volt.
- [90] Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel nem tévedett a törvényszék, amikor a Btk. 79. §-ában foglalt büntetési célok elérése érdekében, a Btk. 80. § (1) bekezdésében meghatározott büntetékiszabási elvek alkalmazásával, I. rendű és II. rendű vádlottakat börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre, valamint közügyektől eltiltásra,

illetőleg az I. rendű vádlottat gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte.

- [91] E tekintetben az ítélőtábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság szükségtelenül utalt a Btk. 62. §-ának (2) bekezdésére, ezért azt mellőzte, ugyanakkor nem hivatkozott az (1) bekezdésre, ezért azt pótolta.
- [92] A vádlottak terhére megállapított bűncselekmények tárgyi súlyára, valamint a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességre figyelemmel az ítélőtábla úgy ítélte meg, hogy II. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetések arányosak, azok lényeges enyhítésére nincs törvényi lehetőség. Ugyanakkor figyelemmel arra, hogy I. rendű vádlott korábban csak egy alkalommal volt büntetve, illetőleg a vádlottak közül is ő áll a leghosszabb ideje büntetőeljárás hatálya alatt, az ítélőtábla úgy ítélte meg, hogy a vele szemben kiszabott szabadságvesztés, közügyektől eltiltás és gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás tartama egyaránt eltúlzottan súlyos, ezért azokat egyezően 3 évre enyhítette.
- [93] A fentiekben az ítélőtábla már részletesen kifejtette II. rendű vádlott vonatkozásában, hogy miért volt szükséges a Miskolci Járásbíróság 24.B.952/2017/807. számú ítéletének a II. rendű vádlottra vonatkozó, a próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyező és a próbára bocsátást megszüntető rendelkezések, valamint az ezen ítélettel megállapított bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetvére történő utalások mellőzése, illetőleg a próbára bocsátással érintett büntetőügy jelen ügytől történő elkülönítése és az eljárás megszüntetése. Erre figyelemmel az ítélet 54. oldalának negyedik bekezdését az ítélőtábla mellőzte, hiszen azok a továbbiakban már nem relevánsak.
- [94] Az ítélőtábla úgy ítélte meg, hogy - különösen a jelentős időmúlásra figyelemmel - IV. rendű vádlottal szemben büntetés kiszabása szükségtelen, ezért a IV. rendű vádlottal szemben a pénzbüntetés kiszabását mellőzte és őt a Btk. 65. § (1) bekezdése és (3) bekezdése alapján 1 év 4 hónap próbaidőre próbára bocsátotta.
- [95] XI. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés arányos, annak lényeges enyhítésére az ítélőtábla nem látott lehetőséget. A XI. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés vonatkozásában a törvényszék elmulasztotta felhívni a Btk. 33. § (4) bekezdését, amely a pénzbüntetés kiszabását lehetővé tette, ezért az ítélőtábla ezen jogszabályi hivatkozást is pótolta.
- [96] Észlelte az ítélőtábla, hogy az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség vonatkozásában a törvényszék számítási hibát vétett, amikor II. rendű vádlottat 233.000,- forint megfizetésére kötelezte, a helyes összeg ugyanis 243.000,- forint. IV. rendű vádlott vonatkozásában pedig a IV. rendű vádlottat terhelő egyik bűnügyi költséget (költségjegyzék 4. tétele) elmulasztotta figyelembe venni, így a IV. rendű vádlott helyesen 97.265,- forintot köteles megfizetni.
- [97] Az ítélet egyéb rendelkezései a törvénynek megfelelnek.
- [98] A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - azt hivatalból is felülbírálván - a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján I. rendű, II. rendű, IV. rendű és XI. rendű vádlottakra vonatkozó részét helybenhagyta.
- [99] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező részében nem került feltüntetésre, hogy I. rendű vádlott a [ország neve] született, valamint [nemzet neve] állampolgár, ezért ezen tényeket az ítélőtábla megállapította.

- [100] Az ítéletábra megállapította, hogy II. rendű vádlott lakcíme:személyi igazolványának száma:
- [101] A Btk. 51. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az ítéletábra rögzítette, hogy XI. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést meg nem fizetése esetén *fogházban* végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.
- [102] Mellőzte az ítéletábra I. rendű vádlott személyes adatai közül a foglalkozására történő utalást, ugyanis a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontja szerint az ügydöntő határozat rendelkező része a vádlott nevét és a 184. § (2) bekezdés a)-f) pontja, szükség esetén a 184. § (2) bekezdés g) pontja szerinti személyes adatait tartalmazza, a hivatkozott törvényi felsorolásban pedig a terhelt foglalkozása nem szerepel.
- [103] A Be. 613. § (1) és (2) bekezdései, valamint a Be. 574. § (1) és (2) bekezdései alapján rendelkezett a másodfokú eljárás során viselendő bűnügyi költségéről.
- [104] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

, 2021. január 26.

dr. Joó Attila s. k.
a tanács elnöke

dr. Kiss Dániel s. k.
előadó bírő

dr. Katona Dorottya s. k.
bíró

A Szegedi Ítéletábra Bf.III.171/2020/20. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 3.B.504/2016/168. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része I. rendű, II. rendű, IV. rendű és XI. rendű vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2021. január 26.

dr. Joó Attila s. k.
a tanács elnöke